

Sygn. akt I C 3023/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w W., I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Jardzewska

Protokolant: Magdalena Witkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 maja 2016 w W.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytową – akcyjnej spółki jawnej w W.
przeciwko A. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 3023/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 24 listopada 2015 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej A. M. kwoty 2.545,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód nabył wierzycelność, przysługującą pierwotnie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z tytułu umowy pożyczki.

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w W..

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 maja 2013 roku na prowadzony dla nieustalonego podmiotu w (...) Bank (...) S.A. w K. rachunek o numerze (...) przelano kwotę 0,01 zł. W polu „opis operacji” widniał następujący zapis: „Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki V..pl nr (...) A. C. 11/13/75 W. (wyciąg z rachunku bankowego – k. 15).

W dniu 2 października 2013 roku z tego samego rachunku w (...) Bank (...) S.A. w K. przelano kwotę 1.800 zł wskazując następujący tytuł operacji: „V..pl umowa pożyczki (...) A. W. (...) m. 77” (wyciąg z rachunku bankowego – k. 23).

Tego samego dnia sporządzony został dokument, zatytułowany „Twoje warunki umowy pożyczki w V..pl. (...) z niego, że pożyczka w kwocie 1.800 zł jest udzielana A. M. na okres 30 dni i po tym czasie jest ona obowiązana do zwrotu kwoty 1.980 zł, która obejmowała kwotę pożyczki w wysokości 1.800 zł oraz prowizję za udzielenie pożyczki w wysokości 180 zł. Numer pożyczki wskazany w prawym górnym rogu dokumentu ((...)) był zgodny z numerem zawartym w

opisanym wyżej przelewie kwoty 1.800 zł na rachunek A. M., ale nie odpowiadał numerowi wskazanemu w przelewie przychodzącym kwoty 0,01 zł, który wpłynął z rachunku A. M. na rachunek w (...) Bank (...) S.A. w K. (pismo – k. 21).

W dniu 24 lutego 2014 roku z tego samego rachunku w (...) Bank (...) S.A. w K. przelano kwotę 200 zł wskazując następujący tytuł operacji: „V..pl umowa kwoty dodatkowej (...) A. W. (...) m. 77” (wyciąg z rachunku bankowego – k. 24).

W dniu 23 lutego 2014 sporządzony został dokument, zatytułowany „Twoje warunki umowy pożyczki w V..pl (...) z niego, że pożyczka w kwocie 2000 zł jest udzielana A. M. na okres 30 dni i po tym czasie jest ona obowiązana do zwrotu kwoty 2197,60 zł, która obejmowała kwotę pożyczki w wysokości 2.000 zł oraz prowizję za udzielenie pożyczki w wysokości 197,60 zł. Numer pożyczki wskazany w prawym górnym rogu dokumentu ((...)) był zgodny z numerem zawartym w opisanym wyżej przelewie kwoty 200 zł na rachunek A. M., ale nie odpowiadał numerowi wskazanemu w przelewie przychodzącym kwoty 0,01 zł, który wpłynął z rachunku A. M. na rachunek w (...) Bank (...) S.A. w K. (pismo – k. 22).

Dnia 30 września 2014, 11 października 2014 roku, 30 października 2014 roku (...) sp. z o.o. w W. sporządził pisma, w których wzywa A. M. do uiszczenia kwoty pożyczki 2000 zł, powiększonej o odsetki oraz opłaty windykacyjne wynoszącej ostatecznie 2.319,10 zł. Żaden z powyższych dokumentów nie został podpisany, nie przedstawiono również dowodu na nadanie ich pocztą (wezwania do zapłaty – kk. 37,38, 39).

W dniu 6 marca 2015 roku (...) sp. z o.o. w W. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką (...) akcyjną spółką jawną w W. umowę sprzedaży wierzytelności wynikających z zawartych przez (...) sp. z o.o. w W. z dłużnikami umów pożyczek. Wykaz wierzytelności stanowiących przedmiot umowy stanowi załącznik nr 1 do umowy sprzedaży (umowa k. 34-36, załącznik – k. 32-33, umowa spółki jawnej –k. 25-30, oświadczenie –k. 31)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie przedstawionych przez powoda dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na uwadze aktywność dowodową powoda, reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika, w ocenie Sądu jego roszczenie należało uznać za nie udowodnione. Strona powodowa reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika na poparcie legitymacji czynnej do brania udziału w niniejszym postępowaniu, przedłożyła umowę sprzedaży wierzytelności 6 marca 2015 roku, nie przedstawiając przy tym wykazu wierzytelności, z którego wynikałoby, iż wierzytelność wobec pozwanej przeszła skutecznie na stronę powodową.

Powód nie przedłożył również dowodu choćby nadania pisma kierowanych do pozwanej, nie mówiąc o dowodzie jego doręczenia pozwanej w celu wykazania dojścia do jego wiadomości oświadczeń strony powodowej w nim zawartych. Powód za pomocą przedłożonych dokumentów nie wykazał faktu poinformowania pozwanej o dokonanej umowie cesji wierzytelności i wzywania jej do zapłaty.

W ocenie Sądu powołany w pozwie fakt przelewu wierzytelności wobec pozwanej budzi istotne wątpliwości.

Strona powodowa nie przedkładając pełnej listy wierzytelności uniemożliwiła zweryfikowanie okoliczności, czy wierzytelność wobec pozwanej przeszła skutecznie na stronę powodową.

Fakt zawarcia umowy cesji powoduje, że po stronie powodowej winna istnieć legitymacja czynna do brania udziału w niniejszym postępowaniu. Stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. Jednakże, jak zasadnie zważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 lipca 2006 r. w sprawie V CSK 187/06 (M. Prawn. 2006/16/849) warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Jednocześnie w myśl, art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości

o przelewie. Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Z przedłożonej przez stronę powodową dokumentów nie wynika w sposób jednoznaczny, że wierzytelność objęta pozwem przeszła na rzecz powoda.

Skuteczne wywodzenie uprawnień z faktu nabycia wierzytelności na podstawie umowy cesji wymaga udowodnienia bez wątpliwości, że do cesji konkretnej wierzytelności doszło. Wierzytelność, co do której nabywca rości sobie pretensje wobec dłużnika, musi być w sposób dostateczny oznaczona i udowodnione musi być przejście tejże wierzytelności na stronę powodową.

Brak dokumentów, z których w sposób nie budzący wątpliwości wynikałoby, że wierzytelność wobec pozwanej przeszła skutecznie na stronę powodową, w postaci pełnej listy wierzytelności skutkuje brakiem legitymacji czynnej po stronie powodowej.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie również z tej przyczyny, że powód nie wykazał w sposób należyty zarówno zasadności, istnienia jak i wysokości żadanego roszczenia.

Z uwagi na to, że do pozwu nie dołączono żadnego podpisanego przez pozwanego dokumentu, przy czym powód twierdził, że wszelkich transakcji z pozwaną dokonał drogą elektroniczną, kwestia ta wymagała w ocenie Sądu weryfikacji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w dniu przelania na rachunek pozwanej kwot 1.800 złotych oraz 200 zł, a zatem odpowiednio 2 października 2013 roku oraz 24 lutego 2014 roku, zagadnienia związane z zawieraniem przez przedsiębiorców z konsumentami umów pożyczki drogą elektroniczną regulowały przepisy ustawy z dnia 2 marca 2000 roku o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za produkt niebezpieczny (tekst jednolity: Dz. U. z 2012, poz. 1225) oraz ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497). Przepisy obu wskazanych aktów prawnych pozwalały na zawarcie umowy pożyczki za pośrednictwem środka porozumienia się na odległość, takiego jak poczta elektroniczna, wymagały jednakże przekazania konsumentowi szczegółowych danych dotyczących między innymi warunków pożyczki (art. 13 i art. 15 ustawy o kredycie konsumenckim). Jednocześnie oświadczenie konsumenta, dotyczące zgody na warunki umowy, nie mogło budzić żadnych wątpliwości. Spełnienie świadczenia niezamówionego przez konsumenta następowało na ryzyko przedsiębiorcy i nie nakładało na konsumenta żadnych zobowiązań (art. 15 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów).

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. nie przedstawił żadnego dowodu na to, że pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. w W. umowę pożyczki o numerze (...), który wskazano w pozwie, formułując tym samym podstawę faktyczną żądania. Przelew kwoty 0,01 zł, zrealizowany na rachunek nieustalonego posiadacza przez osobę wskazaną jako A. M., dotyczył umowy o innym numerze; nie ma żadnego dowodu na to, by pozwana kiedykolwiek zgadzała się na treść umowy ramowej pożyczki oraz by poznała i zaakceptowała warunki umowy pożyczki. Przelew kwoty 0,01 zł został dokonany na rachunek niewiadomego podmiotu. Przelewu kwot 1.800 złotych oraz 200 zł dokonano natomiast z rachunku, który również prowadzony był dla nieznanego podmiotu. W wyciągach z obu rachunków brak danych osób, dla których były prowadzone.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku dowodów świadczących w sposób jednoznaczny i niewątpliwy o przejściu na powoda wierzytelności dochodzonej niniejszym pozwem, choć to na nim spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie, powództwo należało oddalić.

Powód nie przedstawił dokumentów, które wskazywałyby na istniejące zadłużenie pozwanej w wysokości 2545,40 zł, w szczególności umowy zawarcia pożyczki z pierwotnym wierzycielem. Powód nie przedstawił żadnej dokumentacji

dotyczącej powstania dochodzonej przez niego wierzytelności. Tym samym powód nie udowodnił czy wierzytelność ta w ogóle istnieje, a jeśli tak – to w jakiej wysokości i od kiedy jest wymagalna.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania faktyczne i prawne, powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w sentencji wyroku.